



ת"פ 39286/12/21 - מדינת ישראל נגד יחיא עוסמאן (עציר) 2. פרנסיס מטר (עציר) 3. אדוארד בחוס (עצור/אסיר בפיקוח) 4. ג'ורג' מטר (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 39286-12-21 מדינת ישראל נ' מטר(עציר)
ת"פ 39381-12-21 מדינת ישראל נ' עוסמאן(עציר) ואח'
לפני כבוד השופט ארז פורת
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשמים

יחיא עוסמאן (עציר) 2. פרנסיס מטר (עציר) 3. אדוארד בחוס (עצור/אסיר
בפיקוח) 4. ג'ורג' מטר (עציר)

גזר דין (בעניינו של נאשם 4)

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בפניי, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, שעניינן סיוע לחבלה
חמורה בנסיבות מחמירות, סיוע לעבירות בנשק (החזקה, נשיאה והובלה) ושיבוש מהלכי משפט.

כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, כחלק מתכניתו של נאשם אחר לפגוע במתלונן, באמצעות
נשק, האחר שיתף את כלל הנאשמים בתכניתו ובמסגרתה, וכפי שסוכם, הנאשם והנאשם נוסף תצפתו
לעבר המתלונן. משהבחינו בו, דיווחו לנאשם האחר, שהגיע אל המקום, על פי הדיווח, כאמור, כשהוא
נושא עמו אקדח, וירה שתי יריות לעבר כפות רגליו של המתלונן ממרחק קצר. המתלונן נפצע ונזקק
לטיפול רפואי. לאחר מכן נמלט הנאשם האחר מהמקום ברכב. לאחר התרחשות זו, הנאשם הגיע עם
אחר, לנקודה שנקבעה מראש, ואסף את נהג הרכב הממלט, כאמור, אל רכב אחר, וזאת במטרה
לטשטש את עקבות מבצעי העבירה.

2. הנאשם היה כבן 21 בעת ביצוע העבירות, והוא נטול עבר פלילי.

3. בטיעוניה לעונש עמדה המאשימה על כי מדובר בארוע אלים שתוכנן מראש שהנאשם נטל בו חלק,
וכזה שאפשר את מימושו. המאשימה עמדה על התעוזה שאפיינה את המעשה: ירי באור יום כלפי אדם,
בפתח מרפאה, בלא כל מורא וחשש.

על רקע חלקו של הנאשם, התבקשתי לקבוע מתחם ענישה הנע בין שנתיים וחצי ועד ארבע שנות



מאסר ולהעמיד את העונש ברף התחתון, וכן להטיל עונש מאסר מותנה, קנס ופיצוי לנפגע העבירה.

4. ב"כ הנאשם עמד על חלקו המשני של הנאשם בארוע: לא הוא היה בעל הסכסוך עם המתלונן, והוא לא השתתף במעשה הירי לעבר המתלונן ואף לא נגע בכלי הנשק בשום שלב. הופניתי לגילו הצעיר של הנאשם, להודאתו, תוך חסכון בזמן שיפוטי רב וכן לנסיבות החקירה המשטרית ותרומתו "לפיצוח" הפרשה כולה. בנסיבות, סבור הסנגור כי העונש ההולם כאן אינו צריך להעלות על 20 חודשי מאסר, במסגרת מתחם ענישה הולם שהוצע על ידו.

5. בדברו האחרון הביע הנאשם צער על מעשיו והתחרט על התרחשותם.

דין והכרעה

6. האינטרס החברתי שנפגע ממעשי הנאשם הינו שלום הציבור ובטחונו. מעשה השיבוש שיוחס פוגע ביכולת החקירה וחשיפת עבירות ופוגע בסיכול מעשי העבירה.

הנאשם נטל חלק בתכנית לפתרון סכסוך בדרך אלימה כשהנאשם אמור לסייע באיתור היריב כדי לאפשר פגיעה בו. היה זה מעשה מתוכנן, שהנאשם, כפי שהסכימו שני הצדדים, לא היה הרוח החיה מאחוריו אלא חלקו היה משני. אף מעשה השיבוש נעשה כאן בצוותא עם אחר, ולא כוון להסתרת המבצע העיקרי. משכך, מידת הפגיעה באינטרסים החברתיים כאן הינה ברף הבינוני-נמוך.

מדיניות הענישה שבה והדגישה את חוסר הסובלנות שיש להפגין כלפי נקיטה באלימות כדרך לפתרון סכסוכים, והדברים יפים יותר כשמעורב בארוע כלי נשק. נפסק כי:

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האינדיבידואלי והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה". (ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו - 16/8/2007)).

בהינתן חלקו של הנאשם כמסייע, אני סבור כי מתחם הענישה ההולם כאן, בגין מכלול העבירות עליהן יש להשקיף כ"ארוע אחד", נע בין עשרים וארבעה חודשי מאסר ממשי, לצד עונשי מאסר על תנאי וקנס ועד ארבעים ושמונה חודשי מאסר, כאמור, לצד אותם עונשים נלווים (השוו בעניין ביצוע עבירות כמבצע עיקרי ובנסיבות חמורות יותר, ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח (פורסם בנבו - 5/11/19)).



7. לא הוצגו בפניי נסיבות המצדיקות סטייה, לקולא או לחומרא, ממתחם הענישה שנקבע.

8. בגזירת העונש בתוככי המתחם, נתתי דעתי להודאת הנאשם, כאמור, ויתרת המפורט לעיל.

בנסיבות, ראיתי לגזור את עונשו של הנאשם על הצד הנמוך של המתחם.

9. על הנאשם נגזרים, אפוא, העונשים הבאים:

(24) עשרים וארבעה חודשי מאסר אשר יהוו עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל, ומניינם מיום מעצרו בתיק זה - 17/11/21.

לצד עונש זה ובנוסף, אני גוזר לנאשם (10) עשרה חודשי מאסר, אותם לא יירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, ישוב ויעבור כל עבירה בנשק או גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות.

עוד אני גוזר לנאשם חודשיים (2) מאסר אותם לא יירצה אלא אם בתוך שנתיים מיום שחרורו ממאסרו, ישוב ויעבור כל עבירה שעניינה שיבוש מהלכי משפט או הדחה בחקירה.

אני קונס את הנאשם בסך של (5,000) חמשת אלפים ש"ח שישולמו עד ליום 5/5/23, או חודש (1) מאסר נוסף תמורת הקנס. בכל מקרה, תשלום הקנס הינו תנאי לשחרור ממאסר.

רכיב הקנס כאן מהווה, לטעמי, אמצעי ענישה נוסף, שאף בו יש בכדי להרתיע אחרים, לבל יעשו כמעשי הנאשם, שאם לא כן, לא רק שחירותם תישלל אלא שגם ייפגע כיסם.

מאחר שהנאשם לא היה חלק ממערך הפגיעה במתלונן, ולאור תרומתו לחשיפת הארוע, לא ראיתי לחייבו בפיצוי לנפגע העבירה.

ניתן היום, י"א אייר תשפ"ג, 02 מאי 2023, בנוכחות ב"כ המאשימה: עו"ד בני פסקל; ב"כ הנאשם 4: עו"ד מטאנס זידאן והנאשם 4 באמצעות הליווי

